

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve :
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható :

kiadóhivatalban, Gross G., Polánek F., és Friedmann F. urak üzletben.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Írtekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos gar nondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f
3 hasábos gar nondsor 18 f. Nagyobb és többszöri hárde
tésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Világ-béke ?

Brassó, aug. 6.

(z—y) Tény az, hogy a militarismus, az állig való fölfegyverzettség a nemzeteknek nemesak számbeli, hanem anyagi millióit tartja lekötve, és elvonja a nemesebb versengés, a jóllét hatalmasabban buzogó erő forrásainak medrétől úgy az intellektuális, mint a materiális tényezőknek előhaladásra hivatott és arra méltó erőit. Mindamellett, hogy mikor fog az örök-béke korszaka bekövetkezni, azt annál nehezebb meghatározni, minél küzdelmesebb válik a létfenntartás örök harca.

Amde addig is — dicséretére legyen mondva a kiveszésre ítélt idealis államföfogásnak s főként az ennek gyakorlati megvalósítására vállalkozott tiszta liberálismusként — az alkotmányos államok szövetkeztek azokkal, — melyek alkotmány nélkül is szolgálják a humanismust, s bár csupán elvben, föntartják az utókor számára követendő hagyományképen a békeszeretet kapcsán az egy akol és egy pásztor magasztos, biblikus példázatát. Talán, —

a mi ugyan nem hihető, ez a kor is el fog következni — valamikor, akkor, a midőn az államok s azok vezetőinek — egyénisége a közös béketüresben, az egyöntetű jóakarásban, s a hódítás vágyának megszüntében annyira összeolvad, hogy a tíz parancsolatnak egyik legmagasztosabb tétele világ-törvénynyé válik a valóságban is.

Különösen jól eső érzéssel konstatáljuk, hogy az e kérdés körül folyó tanácskozásokban — a mióta csak kezdetüket vették, Magyarországnak mindig hagyományaihoz mértelen előkelő szerep jutott. Ezt nem csak hagyományainknak, hanem azoknak is köszönhetjük nemzeti öntudatunkat dagasztó önérettel, kik az egész művelt világ előtt méltóknak, képeseknek bizonyultak, a világ sarkait helyes irányba kiigazító eszméknek zseniális propagálására, képviselésére.

A millenium nagy esztendejében Szilágyi Dezső volt az interparlamentaris békekonferencia elnöke, s tudása, óriási, bár az idegen nyelv nehézségeivel küzdő elokvenciája, imponáló egyénisége előtt meghajolt az egész művelt

világ. Bár akkor külön politikai táborban voltak, de a külföld előtt a magyar név dicsőségében együtt fűzött diadalkoszorút gr. Apponyi Albert, méltán bámulatba ejtven csodaszertű ékesszólásával a művelt külföld illustris képviselőit.

Azóta még egyszer szerzett — dicsőséget gr. Apponyi a magyar névnek, újlag bebizonyítván azt, hogy a magyar politikus jól és melegen átérzi a világbéke nagy kérdéseit, annyira, hogy az idealizmus megvalósíthatlanságából le tud szállani a gyakorlatiasságnak a végcélhoz vezető lépcsőire is, s bebizonyítván ez által újlag nagy elhivatottságát a belpolitikai irányzatok vezetése körül is. Apponyi momentuosus beszédje, melyet Párisban mondott el, már csak azért is egyik legkiválóbb alkotása a nagy szónoknak, mert olyan eszme szolgálatában mondotta el, amely az utóbbi időben egész lelkét betölti. — A világbéke ideáljának megvalósítására a világ sajtóját akarja szervezni a parlamentek uniójának szövetséges társául. Ezt az eszméjét, a melynek itthon már sikerült is testet adni, most

A „Brassói Lapok“ tárczája.

A primadonna papagálya.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

Esős októberi nap volt. A primadonna unottan hevert a medvebőrös kanapén. Rendszerint szép szalonja néptelen volt: az egyetlen vendég Ősz Béla, nem ment vendégszámba.

Kettőjükön kívül még csak egy élőlény volt a szalonban: Kokó a papagály. Már évekkal ezelőtt kapta ajándékba a diva. A hunczut madár már akkor kitűnően tudott beszélni. Meg volt azenkivül az a ritka tulajdonsága, hogy hallomás után a leghibebb hangsúlyozással megtanult egyes szavakat, főleg ha többször hallotta őket. Bele is beszélt minden diskurzusba.

A szönyeges szalon sok epedésnek volt tanuja. Sokan vallottak itt szerelmet a divának, s a sok sablonos vallomás miatt oly egy forma volt, mint a rájuk adott válasz: a diva gunyos csengő kacza-

gása és e szavak: Menjen maga bolond! Koko megjegyezte magának a vallomások tonusát, mert sokszor hallotta a választ s gyakorta előbb kacagta el magát és kiáltotta bele, mint urnője.

A mai esős délután esöndje valami csodás módon unalmas, szinte sivár volt: az ősz szürke szárnya mindenre ráborult, mindent félős homályba burkolt. Szürke volt minden, az ég, a föld, a levegő, a köd, az eső és szürke az a szikár magas fiatalember, Ősz Béla, a ki az ablaknál állt és bámulta az esőcseppek hullását. Ki ösmerte Ősz Bélát, az ő bensőjét? Senki. Még a primadonna sem, a kivel a legtöbbet volt együtt, s ezért mondta mindenki rá: esöndes, jó fiu, nem sok vizet zavar. Csöndesnek esöndes volt mindig ez az öreg fiatalember. De szemében ott égett valami misztikus talányos csillogás, valami bujkáló lidércfény, a melynek fel fel villant sugarai elementaris erővel, foszforos ragyogással tüzték oda egy pontra. Azután ismét kialudtak s szeme látszólag kifejezéstelenül, de mindig bánatosan pillantott előre.--

Az öreg fiatalember soha se járt sehova, de ott volt a divánál minden nap, minden estélyen, minden előadáson, ha játszott, olykor öltözőjében: de mindig egyforma volt, esöndes, változatlan, de udvarias, előzékeny. A diva meg volt róla győződve, hogy törhetetlen hűségű barátja. Többre nem volt kíváncsi. Ma azonban nagyon unatkozott s ehhez nem volt hozzászokva. Körülnézett, mivel töltse az időt s szeme megakadt az ablaknál melázó Ősz Bélán. Egy pillanat s a szép asszony már kieszelte, hogy mivel üzze el egy délután unalmát. Odaszólt a csendes fiuhoz:

— Hallja, Ősz, beszéljen nekem valamiről!

— Miről? Csak parancsolnia kell, s én engedelmeskedem.

— Engedelmeskedik? Igazán engedelmeskedik? Becsületszavára fogadja, hogy valót beszél, amire én kíváncsi vagyok.

— Ha éppen kívánja, becsületesemre fogadom, hiszen tudja, hogy én szolgálatkés hive vagyok.

Gräf J. és Tsa

ékszerüzlete

Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban

továbbá szép választék China-ezüst-áruban.

Osak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.

3 Kapu-utca 3

III tárcsák elkészítése, javítás, aranvázás és ezüstözés, valamint vásárok mindenféle

akarja az egész művelt világra kiterjesztően foganatra juttatni, abból a gondolatból indult ki, hogy az interparlamentáris unio nem teljesíthette eddig feladatát, nemzeti csoportjai nem működhetek kellő hatással, mert nincs meg köztük és a népakarat között a kellő kapcsolat.

Ezt megteremteni és állandóan fenntartani, a sajtó hivatása. És, hogy a sajtó teljesítse is ezt a hivatását, ehhez szükséges a békebarát sajtó szervezése, hogy a béketörekvések rendszeres előmozdítása a sajtóban gyökeret verhessen. Például odaállította a már megszervezett magyar békebarát sajtószövetséget — amelynek nyomán már a szerbek is szervezkednek — s a példa követésére felszólította a nyugoti nemzetek, első sorban Franciaország sajtóját.

Népakarat és sajtó egyöntetűsége: ez a világbéke alapja Apponyi szerint, mi hozzá tehetjük, hogy az országbékének is ez a bázisa. És azt is nyomban, hogy egyes dissonáns hangokat számba se véve, nagyobb harmonia a mi kis országunkban sem volt, mint manapság.

Pedig országok békéjéből áll végeredményében — a világ békéje.

Belföld.

Brassó, aug. 6.

Székely Kálmán miniszterelnök holnap vagy holnapután Ischlbe utazik, hogy a király kihallgatáson fogadja.

A *katholicizmus* jubileumi ünnepélyének rendezésében a kormány és az egyházi tényezők között teljes megállapodás létesült és pedig olyan, mely minden félreértést kizár. A megállapodások sze-

rint a főünnep Esztergomban lesz s ennek az ünnepnek a programjából teljesen ki van zárva a politika s az ünnepnek nemcsak egyházi, hanem nemzeti jellege is érvényesülni fog.

A *körmöczbányai* kerületben Chabada József körmöczbányai polgármestert akarják fölléptetni szabadelvű párti programmal. Hivatalos megállapodás még nincs.

A *visói* kerületben aug. 9-én lesz a választás. Nagy Ferencz államtitkárral szemben fölléptették dr. Maris Illés ügyvédet.

Külföld.

Brassó, aug. 6.

A *kóburgi* herceget szombaton temették el Kóburgban. A temetésen Vilmos császár is jelen volt.

Róma főváros tanácsa Umberto király halála alkalmából Budapest székes-főváros tanácsa részéről esütörtökön menesztett részvét-táviratra ugyancsak távirati uton meleg szavakban mondott köszönetet.

Viktor Emánuel király elrendelte, hogy Umberto király holttestét e hó 9-én temessék el a római Pantheonban. Az új király e hó 11-én teszi le az esküt a kamarák előtt.

Angliáról az a hír szállong, hogy minden módon késleltetni szándékozik a Peking felé irányuló előnyomulást, mert képtelen annyi katonát sikra szállítani, mint Oroszország és Németország.

A választók névlajstroma.

Brassó, aug. 6.

I.

Mult szombati számunk vezércikkében megígértük, hogy bemutatjuk olvasóinknak azt az eljárást, a melyet a választók névlajstromának összeállítása ellen beadott felszólamlások elbírálása alkalmával

Brassóváros központi választmánya a magyarokkal szemben követett.

Igaz, hogy már ezen eljárásnak az ismertetéséből megfogják ismerni olvasóink kellőképen magát a választmányt is; mégis jónak látjuk itt előre bocsátani, hogy azok az urak, a kik a magyaroknak választói joguktól való megfosztásában olyan jobb ügyhöz méltó buzgóságot tanúsítottak, a következők voltak: Hertel Gusztáv, ifj. Scherg György, Schlandt Henrik, Marzell János, Galtz József, O bert Henrik és Hornung Gyula.

A történeti hűség kedvéért, de csak is a z é r t jegyezzük meg, hogy ezen urak ülésében Hiemesch Ferencz polgármester elnökölt. Kizárólag a történeti hűség kedvéért jegyeztük ezt meg, mert habár nincsenek is bizonyítékaink, mégis határozottan megvagyunk győződve, hogy a bizottság által utólérhetlen precizitással végzett gyászmunkában a polgármesternek semmi része sincsen. Következtetjük ezt sok olyan apró részletből, a mely részint a központi választmány ülését, részint annak előzményeit illetőleg tudomásunkra jutott, ha ugyan elég kezesség nem volna nekünk erre nézve a polgármesternek jelme és azon ünnepélyes kijelentése, a melyet megválasztatása alkalmával tett, s a melyben a polgárok jogainak egyenlő igazságos megvédését ígérte, és melyet mint férfiú, a ki szavát megszokta tartani, bizonyosan becsületesen beváltott és ezután is be fog váltani.

Az érdem a gyászos munkáért a központi választmány imént felsorolt tagjai t illeti. Vessék ezeknek nevét jól emlékeztetükbe a vasuti tisztviselők és alkalmazottak, valamint a posta és táviráda tisztak s mindazok, a kiknek egyik legszen- tebb polgári jogával, a választói joggal ezek az igen tisztelt urak olyan könnyeden elbántak.

Itt meg kell még jegyeznünk, hogy a — a mint a figyelmes olvasó amugy is észrevette — választmány felsorolt tagjai között egyetlen magyar sincs — na-

— No majd meglátom, hát mondja meg nekem, mi köti hozzám már évek óta, de őszintén, igazán mondja meg: barátság vagy szerelem?

Ősz Béla olyan lett, mint a fal.

Majd tompa hangon kérdezte:

— Meggondolta, hogy mit kér asszonyom? Maga olyan okos, hát mondja meg, meggondolta-e és kívánja-e?

— Persze meggondoltam, s hát maga becsületszavát adta.

— Egy pillanatig némán néztek egymásra. Ősz Béla szemében felvillant a láng, de csak egy pillanatra. A csöndes fiú aztán felsohajtva szólt:

— Legyen! Tudja meg hát asszonyom, a szerelem csatol önhöz, a szerelem, amely az én legdrágább kincsem, egész énem, éltetöm, boldogságom, szenvedésem, üdvösségem — mindenem. Igen a szerelem, amelyet ép ezért féltve őriztem mindig, mert szentnek tartottam, s nem pedig arra valónak, hogy a reménytelensége miatt kikaczagják. Mit tudja ön azt asszonyom, hogy mennyire fáj egy könny, amely neveltséges? Ezért őriztem meg mindig a titkomat. De ön most elkérte tőlem játékul, egy délutáni unalmának az elűzésére? Hát igazság ez?

Ősz Béla elhallgatott. Szemében kikapott a lidércfény és a kárhozat tüze-

nek emésztő hevével szegződött oda a szép asszonyra, a ki mosolyogva kérdé:

Nos aztán?

— Nos aztán?! Mindig azt gondoltam asszonyom, hogy ennek a vergődésnek két vége lehet. Az egyik, hogy bele fogok halni, s akkor az utolsó pillanatban odahívatom önt majd halottas ágyamhoz, megvallani önnek, hogy szerettem egy fiatal életen keresztül híven, igazán, boldogtalanul. S ön majd letörli a halálos verítéket homlokomról, megcsókol és én egy élet szenvedéseért megjutalmazva, boldogan halok meg.

— S a másik vég? kérdé a diva kíváncsian.

— A másik vég egy kaland, asszonyom, amely talán az életembe kerül, de megéri ezt a gyötrelmes életet. Jól értsen meg asszonyom, egy kaland. Ön elvette tőlem a szívemet játékszerül, összetörte, ime mosolyogva eltörte. Nos ezzel nincs vége. Én nem adom ingyen, nagy ára van. Fizessen asszonyom.

Ősz Béla közelebb lépett a szép asszonyhoz, ki megdöbbenve emelkedett fel a pamlagról, de aztán nyugodtan kérdé:

— Mit akar?

Önök az enyémnek kell lennie, asszonyom, tüstént, azonnal, érti?! Ha belehalok is, így lesz.

Ismét közelebb lépett, mire a szép asszony a szalonból bemenekült bu- doárjába, s a suhogó függönyök között a csengőt keresve szólt:

— Takarodjék!

— Takarodjam?! Ne higye, hogy ki fog dobálni, mint egy közönséges toladót, ne is csöngessen, mert amint egy harmadik személy belép ide, én itt az ön szemé előtt lövöm agyon magamat.

Kivette fénylő buldogg-revolverét s felhuzva a kakast, homlokának szögezte. A diva rémülten megsemmisülten roskadt a kerevetre. A fiú letéve pisztolyát, térd- den csuszott oda hozzá s fejét ölébe haj- totta. A mámor egy eltévesztett percében azt hitte, végre boldog s felpillantott, ke- resve asszonyában egy jelét annak, amit ő érzett e pillanatban. A szép arczon pe- dig most közöny, a kelletlenség, sőt az undor kifejezése ült.

Ősz Béla felugrott ennek láttára. Egy pillanatig merően nézte az asszonyt, azu- tán a keserüségtől megtörve, mint egy kőzától elvert kutya indult kifelé.

Miközben a szalonon kullogott ke- resztül, Koko gunyosan elkaczagta magát s utána kiálltott:

— Menjen maga bolond.

gyobb dicsőségére a szászok igazságszeretetének és méltányosságérzetének.

Szükségesnek találjuk azt is megemlíteni, hogy a központi választmány tagjai esküt tesznek arra, hogy tisztükben hiven és részrehajlás nélkül lelkiismeretesen járnak el. Több szeretetet kívánunk irányukban tanusítani, mint a mennyit működésükkel részünkről megérdemelnek, a midőn őszintén ohajtjuk, hogy ne legyen oka soha valamely későbbi poetának róluk „Vén Márkus“ féle balladát írni.

Brassó város központi választmányának ez évi működésén két törekvés vonul végig veres fonalként: Az egyik a gyülölt vasutasoknak a kirugása a választójogosultak közül, a másik a szász választójogosultaknak a mennyire csak lehet az első választó kerület belvárosi részébe való betelepítése. Ennek a két törekvésnek a szolgálatába állottak teljesen hiven és részrehajlás nélkül és lelkiismeretesen azok az érdeemes urak, a kiket az imént felsoroltunk.

DR. PAPP ÁRPÁD.

Brassó, aug. 6.

Nehéz belenyugodnunk abba a gondolatba, hogy dr. Papp Árpád meghalt. Aki kifejezője volt az ifjúságnak, a munkának, az életkedvnek. Aki itt élt, itt munkált közöttünk előkelő pályáján, nemes ambícióval, szeretettel, hazafisággal. De a gyászjelentés itt fekszik előttünk, s bánatos szívvel utolsó útjára is elkísértük. Meghalt, bizonyosan, milyen leverő, milyen megdöbbenő valóság!

Egyike volt ő társadalmunk legtevékenyebb, legképzettebb tagjainak. Mint ügyvéd, nagy készületségről s bravuros jogászai talentumról tett bizonyosságot. Nála a hivatás nemesak kenyérkereset volt, hanem egyuttal nemes ambíció. Csak legutolsó nagy pörére, a prázsmári váltság-földek ügyére gondoljunk. Mily odaadással, mennyi munkával, s mekkora szeretettel szolgálta ezt a nehéz kérdést, s milyen nagy sikerrel oldotta meg! Az ügyvéd diadalát azonban fölülmulta a hazafi öröme, a magyar ember büszkesége. Mert ha nem is volt sovíniszta, érzései tiszták és nemesek voltak. A nemzetiségekkel való béke, a jogok és érdekek kölcsönös tisztelete volt az ő ideálja, ennek szolgált minden szavával, minden tettével. Nem is volt egyik oldalon sem ellensége.

Mindenki rokonszenvet érzett iránta, amint csak vele megismerkedett. Volt lényében valami lebilincselő varázs, amely biztosította számára mindenki szeretetét. Finom modora, szeretetreméltó föllépése, szellemes, előkelő egyénisége mindenkit lefegyverzett. Barátaikhoz meleg, őszinte és ragaszkodó volt. Társaságukban szívesen időzött, a társalgást jókedvvel, ötleteivel fűszerezte. Ismerte csaknem az egész város, s ő is ismert mindenkit. Bámulatos talentuma volt az emberekkel való bánásban, amit műveltsége nagyban elősegített. Kitűnően beszélt a modern nyelveket, sokat utazott a külföldön, előkelő társaságokban volt otthon. Minden meg volt benne a tökéletes élethez, csak egy nem, a legfőbb, a legdrágább: az egészség. Szegény

Papp Árpád, hogy ép ez az egy nem lehetett az övé!

Sokáig, nagyon sokáig volt beteg, s nagy beteg. Az alakra szálás, formára erős, megjelenésre erőteljes férfiut alattomosan pusztító, majd rombolva kitörő tüdővész rontotta meg. Mennyit szenvedhetett ő, aki úgy szeretett élni, s mily fájdalommal vállhatott meg az élettől, melyben annyian szerették. Különösen a családja rendkívül ragaszkodott hozzá. Ő volt a szüleinek, a testvéreinek büszkesége, szemefénye, s ő is a jó fiu, a jó testvér minden tulajdonságával tündökölt.

Ez a nemes férfi, ez a jó hazafi, ez a szerető fiu, ez a hűséges testvér nincs többé! Szemeink könnyekkel telnek meg, a szívünk mély fájdalommal. Ezzel az igaz részvétellel kívánunk boldog nyugalmat Papp Árpádnak, akit nem fogunk elfelejteni.

HIREK.

Brassó, aug. 6.

— **Hangjegypereskedés.** Régérzett hiányt pótolta ki a „Brassói Lapok“ kiadóhivatala, a midőn üzlet helyiségében hangjegypereskedést rendezett be. Nem azért, mintha Brassóban ez lenne az egyedüli ilyes vállalat, hanem azért, mert a nevezett üzlet kiválóan a magyar zenére, a magyar zene gyöngyeire fekteti a fősúlyt Bihari, Lavotta, Csermák, Ruzsicska, Bóka öröksépségű remekeiben válogathat az, a ki szereti a magyar zenét. Ajánljuk az új vállalatot magyar zenekedvelőink figyelmébe.

— **Szerződtetés.** Özv. Tiszai Dezsóné Miklósi Ilona helyébe a pécsi színházhoz Kende Paulát szerződtette.

— **Találatott egy Czerny-féle hangjegy füzet.** Átvehető a rendőrségen.

— **Egyszerű történetek.** A „Budapesti Hírlap“ vasárnapi számának „Egyszerű történetek“ című cikkében a többek közt a következőket olvassuk: „Brunsivik József, huszonnyolcz esztendő, esztergomi születésű faesztergályos hat évvel ezelőtt megnősült Brassóban. Felesége polgári családból való szép asszony. Házasságukból négy gyermek született. Gyönyörű szöke teremtesek. A legidősebb ötödfél esztendő, a legfiatalabb négy hetes. A férj iszákos, mulató ember volt. A Cserhát-uteza 20. szám alatt önálló műhelye volt. A múlt hónapban nem igen akadt munkája. Mi lesz a házbérrel? sopánkodott a halovány asszony. — Mi lesz? szólt a férj. Majd meglátod. Brunsivik július 30-án, bárhogy sirt is miatta az asszony, eladta műhelyének minden szerszámát. Kapott érte negyven forintot. — Itt a házbér, mutatta az asszonynak. Még aznap elment a pénzzel s azóta nem került elő. A szegény asszonyt még aznap kitették az utcára. Egy jószívű ember, Róka Ferencz cipész magához fogadta a hajléktalan családot az Aréna-utó szám alatt lévő lakásába. Brunsiviknak se hire, se hamva és a rossz emberért majd kisírja a szemét felesége.

— **Az elopataki fürdő gyógyvendégeinek száma a 4-ik számú névsor szerint összesen 804.** A már említettekén kívül Brassóból ott vannak: Stinga Györgyné, kereskedő neje; özv. Hegyesy Albertné; Róna Sándorné; Weinert Henrik és Jeremiás György.

— **Beszakadt hid Kovásznán.** Ismertettük már azt a szerencsétlenséget, mely Ko-

vásznán a hid beszakadása által oly nagy rémületet keltett. A hidon dolgozó munkások közül ötöt sikerült kimenteni, míg kető nyomtalanul eltűnt a hullámok között. Napokon át keresték a két vízbefultat, Kovács Imrét és Kövér Józsefet. Végre sikerült a pákái malomgátban Kovács Imre hulláját megtalálni, melyet hazaszállítottak Kovásznára hozzátartozói. Kövér József hulláját még mindig nem sikerült megtalálni. Többen látták a mint az ár Páké között magával sodorta. A „Kovászna-pataka“ Kovászna és Páké között kiöntve, még a megyei uton is átfolyt. Barátos községben pedig a házakba is behatolt s több épületet megrongált az árvíz, a lakosság alig tudott megmenekülni. Kovásznától egész Nagy-Borosnyóig egy tenger képét mutatta a víztől elöntött határ. A kár még nincs megállapítva, de valószínűleg nagy lesz.

— **Magyar pohárból igyunk.** A kereskedelmi miniszteriumban most dolgoznak egy törvényjavaslaton, mely ha életbe lép megszünteti azt a kétségtelenül viasz állapotot, hogy magyar ember, magyar bort, magyar sört, német gyártású pohárból, üvegből igyék. A miniszter ezen úgy akar segíteni, hogy kimondja, hogy vendéglőkben, söntésekben, szatócsboltokban, egyáltalában a hol nyilvánosan árulnak szeszesitalokat, csak olyan edényeket (poharat, üvegeti mérőt) szabad használni, a melyik magyar hitelesítéssel van ellátva, azaz, a melyik belföldön készült. A praktikus javaslat kerülő uton bár, de egészen kiszorítja a virágzó cseh-osztrák üveg iparnak ezekre menő produktumait.

— **A korcsmai üvegedényeket,** amelyekben a vendégeknek bort vagy sört adnak, csakis hitelesítve volna szabad használni. Daczára azonban annak, hogy a törvény az ilyen üvegek hitelesítését megkívánja, az ország sok részében még mindig a régi, nem hitelesített s részben hamis mértékű üvegekben mérik az italokat. Arról, hogy a törvényt mindez ideig nem hajtották egészen végre, a kormány csak nemrégiben szerzett tudomást s így a belügy min. csak mostanában adhatta ki azt a rendeletet, amelyben a rendőri hatóságokat arra utasítja, hogy az üvegek hitelesítésére vonatkozó rendelet végrehajtására szigorúan felügyeljenek.

— **Brassóvármagye állategészségügye.** A „Földmívelési Értesítő“ augusztus 5-iki száma szerint vármegyénkben a ragadós állati betegségek állása augusztus 1-én a következő volt: Takonykór és bőrféreg; alvidéki j. Krizba 2 u., Rühkór: Brassó v. 11 u. Sertésvész: alvidéki j. Botfalu 5 u., Földvár 5 u., Prázsmár 5 u., Szász-Hermány 8 u., Szent-Péter 5 u., felvidéki j. Feketehalom 2 u., Hóltövény 3 u., Rozsnyó 3 u., Vidombák 2 u., Volkány 2 u., hétfalusi j. Bácsfalu 5 u., Csernátfalu 7 u., Hosszufalu 7 u., Tatrang 5 u., Türkös J u., Zajzon 7 u., Brassó v. 1 u.

Táviratok.

Budapest, aug. 6. Londonból jelentik, hogy Li-Hung-Tsang alkirály Shanghaiban öngyilkosságot követett el.

Belgrád, aug. 6. Sándor Szerbia királya tegnapi tartotta esküvőjét Masinné Lunyavicza Draga asszonynyal. Az esküvőn az összes diplomaták részt vettek. Este Belgrád utcáin a katona-zene disztakarodót játszott.

